

Ο Αχρίδος Στέφανος προεξήρχε στην Εξόδιο Ακολουθία των θυμάτων της πυρκαγιάς στο Κότσανι

/ [Επικαιρότητα](#)

Σε ιδιαίτερα βαρύ κλίμα στην πόλη Κότσανι, όσο και στα Σκόπια και σε άλλες πόλεις και χωριά στο ανατολικό τμήμα της Βόρειας Μακεδονίας (Στιπ, Ομπλέσεβο, Στρούμιτσα, Πρόμπιστιπ) τελέστηκαν το μεσημέρι της Πέμπτης (20/3) οι [Εξόδιες Ακολουθίες](#) των 59 θυμάτων της πυρκαγιάς που ξέσπασε σε νυχτερινό κλαμπ, στο Κότσανι τα ξημερώματα της περασμένης Κυριακής.

Στο Κότσανι η [Εξόδιος Ακολουθία](#) τελέστηκε προεξάρχοντος του [Αρχιεπισκόπου Αχρίδος κ. Στεφάνου](#) ο οποίος στον επικήδειο λόγο του ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «δεν υπάρχει ανθρώπινη λέξη που να μπορεί να ειπωθεί που θα παρηγορεί, αλλά για εμάς που πιστεύουμε, η παρηγοριά μας είναι ο Λόγος του Θεού και το σωτήριο έργο Του. Η παρηγοριά μας βρίσκεται στην αλήθεια της Ανάστασης του Χριστού και στην ανάσταση καθενός που έχει πιστέψει και ζήσει μια ζωή εν Χριστώ. Για εμάς, ως Χριστιανούς αυτό είναι κατανοητό,

γιατί ο Χριστός Ανέστη και νίκησε τον θάνατο!».

Επίσης πρόσθεσε ότι «είναι σωστό και δικαιολογημένο να θρηνούμε για την ανεπανόρθωτη απώλεια που μας έχει πλήξει, αλλά θρηνώντας ας μην είμαστε σαν αυτούς που δεν έχουν ελπίδα. Η Αγία Εκκλησία διδάσκει ότι μόνο η πίστη φωτίζει το σκοτάδι του θανάτου και δείχνει τον δρόμο που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Επομένως, για εμάς τους Χριστιανούς, η πίστη είναι η πρώτη και μοναδική παρηγοριά για τη θλίψη σε τέτοιες δύσκολες στιγμές αποχωρισμού από τους αγαπημένους μας. Ας προσευχηθούμε ώστε να μας δώσει ο Θεός τη δύναμη να αντέξουμε την τραγωδία που μας έπληξε».

Αναλυτικά ο επικήδειος λόγος του Αρχιεπισκόπου Αχρίδος κ. Στεφάνου:

Καθώς βρισκόμαστε σε αυτή τη πένθιμη συγκέντρωση, αναρωτιέμαι: Έχουμε χύσει τόσο λίγα δάκρυα ως λαός, έχουμε υπομείνει τόσο λίγη θλίψη και σκάσαμε τόσους λίγους τάφους για διάφορους λόγους ώστε χρειαζόμασταν να ζήσουμε αυτήν την εθνική τραγωδία; Πάει πολύς καιρός από μια τέτοια τραγωδία, πολύς καιρός που τόσοι πολύ νέοι μας συγκέντρωσαν σαν λαό και μας κάλεσαν για ένα τελευταίο αποχαιρετισμό, όπως αυτό που βιώνουμε αυτές τις μέρες και σήμερα στο Κοτσάνι και σε πολλά άλλα μέρη της Μακεδονίας. Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι μετά από μέρες ξεκούρασης, τόσα σχολεία και μαθητικά θρανία θα ήταν άδεια τη Δευτέρα, ότι τόσοι πολλοί άνθρωποι δεν θα πήγαιναν στη δουλειά τους και ότι θα ήταν το τελευταίο τους πάρτι και τραγούδι;!

Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι για εκείνους τους νέους εκείνο το βράδυ του Σαββάτου θα ήταν το τελευταίο τους, ότι δεν θα έβλεπαν ποτέ άλλο πρωινό, και ότι σε κάποιους από αυτούς θα έμεναν σημάδια από εκείνο το βράδυ, τόσο στο σώμα όσο και στην ψυχή τους, για το υπόλοιπο της ζωής τους; Σε μια στιγμή χάθηκαν τόσες ζωές νέων που έκαναν τόσες οικογένειες να θρηνήσουν και τη Μακεδονία να θρηνήσει. Και μετά από αυτό που μας συνέβη στο Κότσανι, αν μπορούμε να μάθουμε κάτι, είναι να εργαστούμε για να μην επαναληφθούν τέτοιες τραγωδίες. Αυτό σημαίνει να αλλάξουμε τις συνήθειες της απερίσκεπτης και αντιεπαγγελματικής δουλειάς και συμπεριφοράς, τόσο απέναντι στον εαυτό μας όσο και στους άλλους! Και φυσικά η επιθυμία να κερδίσετε χρήματα και να πλουτίσετε να μην καθοδηγείται από ανέντιμες και εγκληματικές προθέσεις και στόχους, χωρίς να ανησυχείτε για την ασφάλεια ή ακόμα και τη ζωή των άλλων.

Αγαπητοί πενθούντες, γνωρίζω ότι σε τέτοιες θλιβερές περιστάσεις, όταν αποχωρίζεσαι από αγαπημένα πρόσωπα: γονέα, γιο ή κόρη, αδελφό ή αδελφή,

ανιψιό ή ανιψιά, συμμαθητή ή συνάδελφο, γείτονα ή φίλο, και ειδικά όταν αποχωρίζεσαι από νέους, όπως εκείνους που έχουν αποβιώσει πριν από εμάς, είναι δύσκολο να μιλήσεις και ακόμα πιο δύσκολο να βρεις λόγια παρηγοριάς.

Σε αυτές τις στιγμές του απέραντου πόνου και θλίψης, τώρα στο Κότσανι και σε όλα τα μέρη όπου έφτασε η είδηση της τραγωδίας εκείνου του ξημερώματος της Κυριακής, δεν υπάρχουν λόγια που να είναι επαρκή για να ανακουφίσουν τα συναισθήματα όλων όσων θρηνούν για τις χαμένες ζωές αυτών των μικρών Μακεδόνων. Και πώς να μην θρηνήσουμε; Δεν υπάρχει ανθρώπινη λέξη που να μπορεί να ειπωθεί που θα παρηγορεί, αλλά για εμάς που πιστεύουμε, η παρηγοριά μας είναι ο Λόγος του Θεού και το σωτήριο έργο Του. Η παρηγοριά μας βρίσκεται στην αλήθεια της Ανάστασης του Χριστού και στην ανάσταση καθενός που έχει πιστέψει και ζήσει μια ζωή εν Χριστώ. Για εμάς, ως Χριστιανούς αυτό είναι κατανοητό, γιατί ο Χριστός Ανέστη και νίκησε τον θάνατο!

Αγαπητοί πενθούντες, είναι σωστό και δικαιολογημένο να θρηνούμε για την ανεπανόρθωτη απώλεια που μας έχει πλήξει, αλλά θρηνώντας ας μην είμαστε σαν αυτούς που δεν έχουν ελπίδα. Η Αγία Εκκλησία διδάσκει ότι μόνο η πίστη φωτίζει το σκοτάδι του θανάτου και δείχνει τον δρόμο που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Επομένως, για εμάς τους Χριστιανούς, η πίστη είναι η πρώτη και μοναδική παρηγοριά για τη θλίψη σε τέτοιες δύσκολες στιγμές αποχωρισμού από τους αγαπημένους μας. Ας προσευχηθούμε ώστε να μας δώσει ο Θεός τη δύναμη να αντέξουμε την τραγωδία που μας έπληξε. Ας είναι επίσης παρηγοριά μας ότι το τραγικό δυστύχημα στο Κοτσάνι προκάλεσε εθνικό πένθος σε όλο τον λαό μας, τόσο εδώ στην Πατρίδα όσο και σε όλο τον κόσμο. Είθε να μας παρηγορήσουν οι προσευχές των ηγετών, των εκπροσώπων Εκκλησιών και θρησκευτικών κοινοτήτων, τα συλλυπητήρια Προέδρων κρατών και ατόμων από όλο τον κόσμο, καθώς και το γεγονός ότι έχουν κηρυχτεί ημέρες πένθους από πολλές βαλκανικές και ευρωπαϊκές χώρες, που βιώνουν τη συμφορά μας σαν δική τους.

Επίσης, οι πένθιμες συγκεντρώσεις σε όλες σχεδόν τις πόλεις της Μακεδονίας, είναι ένα μήνυμα ότι ο λαός μας, φοιτητές και νέοι, συμπονεί τις οικογένειες των κεκοιμένων και των τραυματιών. Η Μακεδονία για άλλη μια φορά κλαίει για τα παιδιά της και ολόκληρος ο λαός μας μοιράζεται τη θλίψη με τα αγαπημένα πρόσωπα των θυμάτων, γιατί η απώλεια αυτών των νέων ζωών είναι απώλεια για όλους!

Ας προσευχηθούμε και ας παρακαλέσουμε τον Θεό να τους συγχωρήσει και να αναπαύσει τις ψυχές τους μετά των δικαίων και να προσφέρει σε εσάς, τους γονείς τους και τους αγαπημένους τους, παραμυθία και ελπίδα! Αμήν!

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους!

Ιδιαίτερα βαρύ ήταν το κλίμα και κατά τις ταφές στα κοιμητήρια του Κότσανι, μίας πόλης 25.000 κατοίκων, σε απόσταση 100 χλμ. από τα Σκόπια. Τα περισσότερα από τα 59 θύματα (31) ήταν από την πόλη αυτή.

Σκηνές από μια τραγωδία που δε χωρά ο ανθρώπινος νους εκτυλίχθηκαν με κραυγές απόγνωσης από μάνες που έχασαν τα παιδιά τους, πατεράδες που κρατούσαν το κεφάλι τους σαν να μην μπορεί να χωρέσει ο νους τους αυτό που έχει συμβεί, συγγενείς με μπλούζες που έφεραν πάνω τους τη μορφή των αγαπημένων τους προσώπων, νεαροί με λουλούδια στα χέρια και δάκρυα στα μάτια, και ένα ποτάμι χιλιάδων ανθρώπων να παρακολουθεί βουβό. Το Κότσανι, από τα ξημερώματα της Κυριακής, που η φονική πυρκαγιά σε νυχτερινό κέντρο στέρησε τη ζωή σε 59 άτομα και οδήγησε δεκάδες άλλα στο νοσοκομείο με σοβαρά εγκαύματα, είναι σε πένθος. Ένα πένθος που κορυφώθηκε με τη σημερινή ταφή των θυμάτων. Πολλοί από τους συγγενείς δεν άντεξαν την πίεση και στην εικόνα των φέρετρων που κατέφθαναν επί αρκετή ώρα στον χώρο της ταφής, λύγισαν και χρειάστηκε είτε να τους παρασχεθούν οι πρώτες βοήθειες, είτε να διακομιστούν με ασθενοφόρα του Ερυθρού Σταυρού στο νοσοκομείο.

(AP Photo/Visar Kryeziu)

Είκοσι τέσσερις τάφοι, ο ένας πλάι στον άλλον, με τα ονόματα θυμάτων της τραγωδίας γραμμένα σε λευκό χαρτί και κάποιοι άλλοι τάφοι διάσπαρτοι στον χώρο θα αποτελούν εφεξής μια διαρκή υπόμνηση μιας τραγωδίας που έχει προκαλέσει την οργή της κοινής γνώμης, όχι μόνο στο Κότσανι, αλλά σε ολόκληρη τη χώρα.

Με τον ενταφιασμό και των τελευταίων θυμάτων και τη σταδιακή αποχώρηση των συγγενών, ο θρήνος αρχίζει να δίνει και πάλι τη θέση του στη σιωπή που έχει σκεπάσει την άλλοτε ζωντανή κωμόπολη των περίπου 25.000 κατοίκων.

(AP Photo/Visar Kryeziu)

Η πόλη μοιάζει τώρα στοιχειωμένη, όμως σιγά- σιγά οι κάτοικοί της θα πρέπει να αρχίσουν να ξαναπαίνουν σε ρυθμούς καθημερινότητας. Σήμερα, όμως, όλα είναι αλλιώς. Οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα ...κατέβασαν τα μολύβια, προκειμένου να συμπαρασταθούν στο πένθος των συνδημοτών τους, τα καταστήματα είναι ερμητικά κλειστά σε ένδειξη πένθους, ενώ όσους συναντάς στον δρόμο είναι αγέλαστοι, χωρίς καμιά διάθεση να μιλήσουν για όσα συνέβησαν. «Σήμερα πενθούμε, όμως να είστε σίγουροι πως δε θα τους ξεχάσουμε, ούτε θα ξεχάσουμε ό,τι έγινε», έλεγε ένας νεαρός καθώς προχωρούσε με ταχύ βήμα προς το νεκροταφείο.

Την ίδια ώρα, πιστοί συνεχίζουν να συρρέουν στις εκκλησίες για να προσευχηθούν για τις ψυχές των αδικοχαμένων θυμάτων και να ανάψουν ένα κερί στη μνήμη τους.

(AP Photo/Visar Kryeziu)

Στα Σκόπια έγιναν οι ταφές τεσσάρων εκ των επτά μελών και συνεργατών του μουσικού συγκροτήματος χιπ-χοπ που είχε συναυλία στο νυχτερινό κλαμπ στο Κότσανι τη νύχτα μεταξύ Σαββάτου και Κυριακής, όπου κατά τη χρήση πυροτεχνημάτων ξέσπασε η φονική πυρκαγιά που στέρησε τη ζωή σε 59 ανθρώπους, οι περισσότεροι νεαράς ηλικίας. Στα Σκόπια, επίσης αρκετά καταστήματα δεν λειτούργησαν σήμερα.

Το Υπουργείο Υγείας της Βόρειας Μακεδονίας γνωστοποίησε σήμερα τα ονόματα και τις ηλικίες των 59 θυμάτων. Τα θύματα ήταν ηλικίας 16 έως 48 ετών. Έξι εξ αυτών ήταν ανήλικοι (16 και 17 ετών).

(Photo: Robert ATANASOVSKI / AFP)

(Με πληροφορίες από ΑΠΕ-ΜΠΕ)